

føre, og som havde til Følge, at hans Hær leed store Tab, uden at der opnaaedes det, der skulde opnaaes. Jeg vil saaledes nævne det overilede Angreb paa Malakofftaarnet den 18de Juni, et Angreb, som han var imod, men maatte udføre, fordi der blev givet Befaling dertil fra Paris, medens den, der befalede det, ikke nøie kjendte Sammenhængen og Færerne derved, hvilket derimod Pelissier gjorde. Naar man taler om de Commanderende ved de oversøiske Operationer, er det en Selvfølge, at, hvor Tropperne overføres og gjøre Landgang, maa den Commanderende over Tropperne have Overcommandoen, men kommer det til Slag undervejs, er det selvfølgerlig Admiralen eller den Commanderende over Flaaden, der har Overcommandoen. Dette er givet i Forholdenes Natur og vil i paakommende Tilfælde ikke medføre de Vanskeligheder, som man forestiller sig, naar man alene tager Sagen theoretisk. Det er jo ikke engang uden Exempel, at en Søofficer med Held har commanderet en Landhær, s. Ex. da Tschitschagoff, der commanderede den saakaldte moldauiske Armee, hidrog saa Meget til de Franskes Undergang ved Overgangen over Berezina. Dette er et Factum, som er meget almindeligt bekendt. Det kunde ogsaa gjerne være, at mangen en General i den sidste italienske Krig kunde have gjort lige saa megen Nytte som Commanderende over den italienske Flaade som Admiral Persano. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) yttrede, at fordi Afdelinger af begge Værn maatte underlægges een Commanderende, var det derfor ikke nødvendigt, at der var eet Ministerium. Dette er ganske rigtigt, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det dog maa være udgaaet fra een Plan og fra een Person, om, naar og hvorledes denne Samvirkelse skal finde Sted. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) yttrede, at den nuværende Krigsminister kunde betragtes som staaende udenfor disse særegne Forhold, idet han ikke mere tilhørte det ene Vaaben end det andet. Jeg skal dog dertil bemærke, at den nuværende Krigsminister jo er Landofficer, at han var med i forrige Krig, og der er altsaa aldeles ingen Grund til, fordi han endeel har

har været fraværende, deraf at slutte, at han skulde betragtes som staaende aldeles udenfor hvert enkelt Vaaben. En anden Sag er det, at man ikke kan paavise, at han har vist sig modstræbende med Hensyn til Noget, der angik den anden Deel af Værnets Interesser. At han har søgt at fremme den Branche, som han stod i Spidsen for, og det med stort Talent, vil vist Enhver indrømme, men at nogen som helst Mand skulde være saa aldeles upartisk og staae saa aldeles oprigtigt, at han ikke skulde have nogen særlig Forkjærlighed for det ene eller det andet Værn, kan man efter min Mening ikke med Rette paastaae. Enhver af de Herrer, som her ere tilstede, vil sikkert, naar han ret vil ransage sig selv, finde en lille Svaghed hos sig for det ene fremfor det andet, hvoraf dog ingenkunde følger, at, hvis han i et givet Tilfælde stod i Spidsen for den hele Krigsbestyrelse, vilde han lade dette faae nogen som helst Indflydelse paa sin Handlemaade. — Det ærede Medlem for Marhuus Amts 2den Valgkreds (Mørk) gjorde en Sammenstilling mellem vort Land og Sverrig og udtalte den Formening, at i Sverrig var en Foranstaltning som den, hvorom der her er Tale, mere udførlig end hos os, fordi der egentlig kun var eet Værn der, det vil sige, at de to Værn grændsede saa nær til hinanden, at man mere kunde betragte dem som sammenknyttede, idet han anførte, at Skærgaardsflaaden, der er en Deel af Søværnet, var bestemt til altid at operere i Forbindelse med Landhæren, medens vi ikke havde en saadan nærmere Forbindelse mellem vort Søværn og Landhæren. Dette er i og for sig meget gyldigt og rigtigt, men jeg skal dog bemærke, at Sverrig foruden Skærgaardsflaaden ogsaa har en søgaaende eller en offensiv Flaade. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) idag udtalte, at en tilkommende enkelt militair Minister sandsynligvis vilde være en Mand af Armeen, saa kan jeg ikke give ham Ret deri; jeg kan ikke indrømme, at dette med Nødvendighed maa finde Sted, thi fordi Landhæren er den største Deel af vort Værn, er det ikke nødvendigt at vælge en Landofficer, naar man fandt et større Talent eller en mere brugbar Mand i det andet Værn. Den Omstændighed, som blev